

GroepsXpositie

**Verwacht
een
wonder!**

Catalogus

Colofon

Concept: Jofke®

Uitgever: Studio Xplo

Vormgever: Peggy Lacroix-Tillie

Drukkerij: Habé

Jaargang: 2024

Copyright: de makers waarvan het werk in dit boekje is opgenomen

Inhoudsopgave

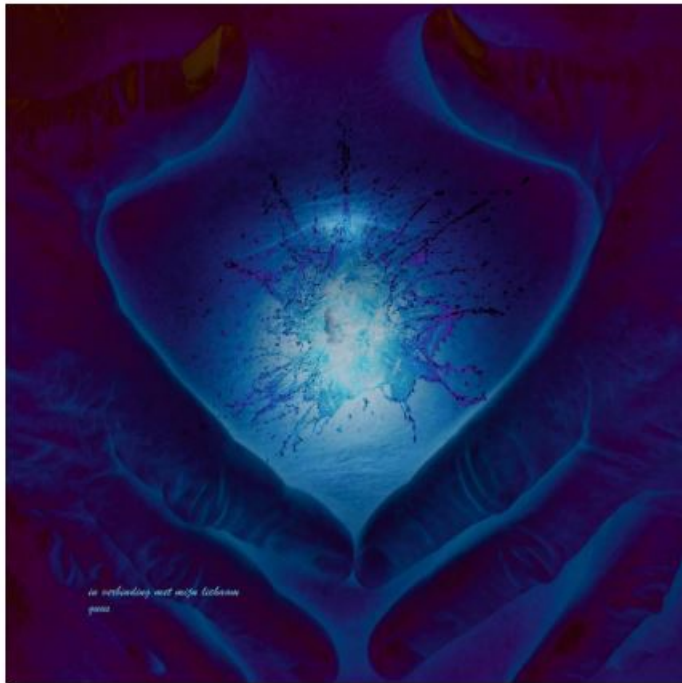
4	Inleiding
5	Guus
7	Jofke
11	Lisha
13	Lydia
15	Melinda
17	Rian
19	Rianne
23	Wilhelmien
25	Gedicht van Guus
26	Gedicht van Melinda

Inleiding

Ruim een jaar dachten een aantal makers na over de vragen:

- Wat zou jij een wonder vinden?
- Is dat een gebeurtenis? Een creatie? Een ervaring? Een bijzondere waarneming? Een angst overwinnen? Een bijzonder doel bereiken?
- Ziet dat er voor jou uit als een figuratieve (herkenbare) voorstelling of is het abstract; niet volgens de zichtbare werkelijkheid?

De deelnemers brainstormden, kwamen bij elkaar om hun proces te bespreken en gingen aan de slag om hun bevindingen en creaties te gieten in een verzameling 2-dimensionale kunstwerken van 60 x 60 cm. In juli en augustus 2024 exposeerden zij hun werk en procesboeken bij Studiogalerie Xplo. Deze catalogus is een overzicht van de wonderbaarlijke verhalen en kunstwerken.

In verbinding met mijn lichaam

Hoe ziet een wonder eruit?

De Bijbel verhaalt erover, maar daarin vond ik niet de wenselijke aansluiting. De 7 wereldwonderen dan? Ook die inspireerden mij onvoldoende. Het moest geen herkenbare voorstelling worden. 'Iets abstracts' bedacht ik al gauw en was geobsedeerd door het idee: een creatie te scheppen die mij zou verwonderen. Iets van 60x60 cm te laten ontstaan intuïtief ingegeven, dat zou het moeten worden en ik was blij met deze gedachte.

Het proces begon met kleuren, aquarellen, verven. Kwasten, potloden en paletmessen kwamen eraan te pas maar het wonder bleef uit. Het kwam niet uit de verf! Weerstand begon zich in mij te nestelen en vond bodem. Wat nu? Help?

Nu moest er toch echt wel een wonder gebeuren en die kwam in de loop van 2023. Mijn lichaam zelf gaf prikkelend het signaal daartoe en juist op dat moment kwamen er uit het niets twee fotografen op mijn pad die er voeding aan gaven foto's te laten maken van mij en mijn lichaam in beelden van geheelde trauma's en van mijn ontdekte authenticiteit. Beelden die de weg laten zien die ik heb afgelegd en wie ik in essentie geworden ben. Ik mocht en mag mezelf zien!

Het wonder kreeg daardoor een gezicht: het lichaam. Het lichaam dat wij allen ons hele leven meedragen en door wie we gedragen worden. Het lichaam met al zijn kwaliteiten en ook zijn gebreken. Het lichaam met al zijn zintuigen. Een ingenieus systeem gevuld met een brein, een hart, ledematen en waarneembare gevoelig-heden. Ons lichaam en ook onze geest, onze ziel is een WONDERlijk geschenk. Wees er dus zuinig op, je hebt het maar tijdelijk.

Mijn WONDER werd zichtbaar in de reis naar mezelf
IN VERBINDING MET MIJN LICHAAM

Guus

De bron

Vortex is een trillingsfrequentie, een realiteit waarin de dingen die we verlangen en waarvan we dromen zich manifesteren.

TAO is de weg, niet de hoogpunten in ons leven, niet onze prestaties, geen doel, geen houvast in kennis, niet iets. TAO kan alleen bestaan in ruimte. TAO is ruimte waarin alles kan bestaan. Deze twee thema's heb ik de afgelopen maanden beeldend onderzocht, omdat ik verlang naar een gevoel van vrijheid en ruimte. Door controle los te laten, ontstaat dit voor mij. Daartegenover zorgt het nemen van mijn verantwoordelijkheden ook voor vrijheid en ruimte.

Ik zie regelmatig dat gebeurtenissen en antwoorden zich ontwikkelen en aandienen wanneer de tijd daarvoor rijp is. Retrospectief is dat wat er altijd is gebeurd. Het is een natuurlijk proces. Als ik dat zie, zie ik het wonderlijke van het leven. Soms vrees ik en dan zie ik het even niet.

Vaak krijg ik spontaan een inzicht of hoor ik een lied in mijn hoofd als een boodschap, zoals onlangs het lied *Have a little faith in me* van John Hiatt, terwijl ik aan het opruimen was. Drie regels ontroerden me:

*'...Cause I've been loving you for such a long time, baby
Expecting nothing in return
Just for you to have a little faith in me...'*

Deze regels verwijzen voor mij naar dat er van ons gehouden wordt, zonder dat we daar iets voor hoeven doen. Aansluitend op **het geloof** dat alles wat is oké is.

Wat zou een wonder zijn voor mij?

Dat door de mensheid angst wordt omgezet in aanvaarding, overgave, ruimte geven en vertrouwen, zodat het onzichtbare zichtbaar wordt en we getuige kunnen zijn van het wonderbaarlijke; het spontane ontstaan.

Vertrouwen opdat antwoorden komen als de tijd er rijp voor is en dat gebeurtenissen gebeuren omdat de tijd er rijp voor is. **Berusting.**

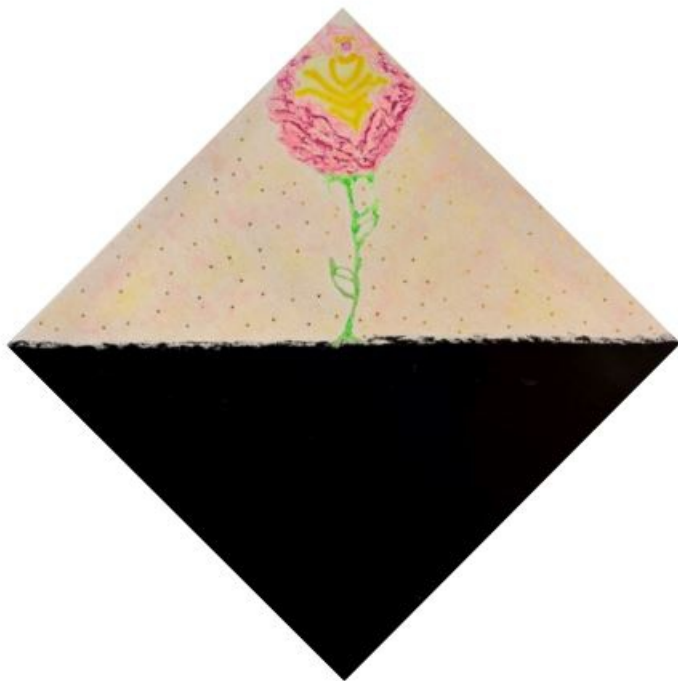
Ruimte geven en vertrouwen.

Dan kunnen we de dingen *laten* gebeuren. Dat als uitgangspunt voor mijn kunst...

Na deze bevindingen heb ik twee oude schilderijen van 60 x 60 cm overgeschilderd met gesso en daarna het schilderproces *laten gebeuren*. Geen idee, geen plan, volgend wat zich aandiende. Ik had een maand de tijd om tot een eindwerkstuk te komen en vertrouwde erop -en soms vreesde ik van niet- dat één van de doeken op tijd zou zijn wat het moet zijn. Ik ben tot de bron gekomen.

Jofke

Ode aan mijn M/M/ - My Queen

My Angel / mijn Engel

't was 2010

Ik was zó depressief, voelde me gevangen in 'n zwart gat met zwarte glibberige muren van waaruit ik steeds probeerde naar boven te klimmen en steeds wéér naar beneden viel... in de donkere diepte... Zo erg zelfs dat ik 't leven niet meer zag zitten en eruit wilde stappen. Totdat ik in 'n droom m'n moeder achter in de tuin zag staan, precies zoals ik me haar herinner: jong en slank, bruine huidskleur met zwart kort krullend haar.

Ik keek vanuit m'n slaapkamerraam naar beneden en zag in haar rechterhand 'n lichtgeel/lichtroze roos.

Haar vingers gingen langzaam open en opeens zweefde die roos zo uit haar hand naar boven naar mij toe.

Ik pakte de roos vast met m'n rechterhand en voelde 'n overvloed van troost tot in m'n innerlijke.

Ik werd huilend wakker.

Niet van verdriet, maar heel blij en opgelucht dat m'n moeder mij vanuit 't hiernamaals probeert te helpen.

Dit was en is voor mij écht Wonderbaarlijk tot op de dag van vandaag!

Want ik leef nog!

Vandaar de eenvoudige glans/glitter en schitteringen!

En dat probeer ik in deze schilderij te weergeven want

Less is zekers *More Simpel*.

M/M/ Thnx

jouw dochter voor **EEUWIG!**

Lisha

Het mirakel dat (nog) niet geschiede

Enige tijd geleden zag ik de uitnodiging voor het project *Creëer een wonder* op de website van Studio Xplo staan. Ik ben met het idee aan de slag gegaan en heb het werkboek dat ik ervan gemaakt heb toegezonden.

Ik heb erg veel lol gehad bij het maken.
Het is tot nu toe op niets uitgelopen, maar dat maakt niet uit.
De weg erheen was erg inspirerend.

Lydia

Inside out

Mijn prachtige kind, mijn mannetje, mijn lieve zoon.
Wat is dit leven voor jou een gevecht.

Gevangen in jezelf, worstel jij je naar buiten.
Dwars door alle verwachtingen en oordelen van
de omgeving.
Zoveel eenzaamheid die je nooit hebt kunnen uiten.
Frustratie, onzekerheid en onmacht zijn jouw werkelijkheid.

Mijn hart breekt, als ik denk aan de lange en moeilijke weg
die je nog hebt te gaan.
Maar ik ben ook heel trots op je:
Elk stapje, een stapje dichterbij jezelf.
Weet dat ik er altijd voor je ben, dat ik altijd naast je
zal staan.

Mijn liefste wens voor jou is,
dat je aan het eind van deze reis Jezelf vindt.

Mijn kindje, mijn meisje, mijn lieve prachtige Wonder.

Melinda

Vredevirus

Ik word de laatste tijd verdrietig van alle ellende in de wereld. Wat doen mensen elkaar allemaal toch aan?

En dat alleen vanwege geloofsovertuigingen, geld, landjepik, egoïsme of onbegrip.

Dit uiten ze door geweld, oorlog, onderdrukking enzovoorts.

Wat zou het toch fijn zijn als dit alles niet meer zou spelen.

Dat er een virus zou komen die voor vrede, verbroedering en vriendschap zou kunnen zorgen.

En net als het coronavirus zich snel over de hele wereld zou verspreiden.

Dit zou een groot wonder voor mij zijn, en ook voor anderen.

Groetjes, Rian

Hallelujah

Het is klaar. Wat een procesgang. Een werkboek vol en worstelend opgestart raken met een eindwerk ... het kwartje viel.

Het werd een procesjaarboek met allerlei aan inspiratiemogelijkheden en het werkte zich maar niet uit, het bleef geharrewar. En nou hek'ut en op 60 x 60-doek en het komt samen: compositie en abstract en natuur; al is abstractie niet tot een 'object' terug te brengen en och, het blijft menseigen om te benoemen.

Het procesboek is een eerbetoon aan vriendin en beeldhouwster Ariane Stam (november 1935 – december 2021). Zij gaf mij dit tekenboek kado waar ze eerste ideeën in uitwerkte voor klein werk beelden.

Een dik jaar leef ik er mee als met webinars schilderen, tekenen en kleuren, van bioscoopfilms plakte ik de recensies in want inspirerend en ging aan het werk met compositie, abstractie, kleur en tekstplezier danst er doorheen.

Het ganse jaar 2023 stond maandelijks in het teken van natuurfotografie. Op 6 locaties maakte ik op dezelfde plek een foto om de seizoenswisselingen vast te leggen. Inspirerend voor het eindwerk?

In januari verzorgde ik 5 weken 24/7 mijn 96-jarige thuiswonende moeder Nellie. Zij te goed voor een opname en ik vond dat ze voorlopig niet alleen thuis kon zijn; ik maakte m'n agenda leeg en schreef er over.

Kriskras ging ik door het procesjaarboek heen.
Wonder boven wonder kwam het tot een eindwerk.
Uiteindelijk een samengaan van compositie, abstractie en natuur.

Voor de 3de keer nam ik deel aan procesmatig werken en het was
weer een pracht jaargang en ook taai en ook dat hoort erbij.

Dit eindwerk zie ik graag en dat is wat telt. VOLBRACHT!!

Met groet, Rianne

De natuur is een wonder

Met wandelen in de bossen ontdek je heel veel mooie plaatjes en kunstwerken.

Helaas ben ik niet veel in het bos geweest het laatste jaar omdat mijn lichaam het af liet weten.

Door 6 weken aan huis gekluisterd te zijn ontdekte ik nog meer de natuur, maar nu vooral de bloemen in de tuin. Die had ik gezaaid en uitgeplant in mijn voortuin voordat ik ziek werd.

Daar heb ik 6 weken en later elke dag erg van genoten.

Elke dag was weer een wonder wat er extra te zien was aan bloemen en insecten.

Het idee was geboren maar nu waarop: 'Op grote panelen, zoals een deur of kamerscherm?'

Toen kregen we opgelegd dat het 60x60 cm moest worden.

Telkens kwam in mij op 'het wordt 60x60, maar dan anders'.

Kijkend in mijn kast wat ik nog heb aan lijsten en ja hoor het idee was geboren.

Alle facetten van mijn bloemenhobby komen aan bod.

Ook met deze schilderijen heb ik genoten van mijn opkomende bloemen.

Wilhelmien

*Dag lief lichaam, dag lief lijf
Jij houdt me al jarenlang overeind
Jij draagt me in voor- en tegenspoed
Jij bent mijn hele leven dicht bij me
Jij herbergt mijn innerlijk
Jij draagt mijn littekens
Jij bent mijn metgezel
Jij laat mij liefhebben
Jij draagt mijn zorgen
Jij laat mij creëren
Jij laat me dansen
Jij draagt bij aan mijn plezier
Jij geeft signalen om te leven
Jij houdt van mij
Jij blijft me trouw mijn leven lang*

*Ik kan nu zeggen:
Ik respecteer je
Ik draag je als een cadeau
Ik heb je lief
Ik verzorg je met aandacht
Ik voel je meer dan ooit*

*Ik zet je voor nu in het licht
Samen tot het einde van ons leven*

*Liefs
Guus*

*in verbinding met mijn lichaam
guus*

INSIDE OUT

Mijn prachtige kind, mijn mannetje, mijn lieve zoon.
Wat is dit leven voor jou een gevecht.

Gevangen in jezelf, worstel jij je naar buiten.
Dwars door alle verwachtingen en oordelen van
de omgeving.
Zoveel eenzaamheid die je nooit hebt kunnen uiten.
Frustratie, onzekerheid en onmacht zijn jouw werkelijkheid.

Mijn hart breekt, als ik denk aan de lange en moeilijke weg
die je nog hebt te gaan.

Maar ik ben ook heel trots op je:

Elk stapje, een stapje dichterbij jezelf.

Weet dat ik er altijd voor je ben, dat ik altijd naast je
zal staan.

Mijn liefste wens voor jou is,
dat je aan het eind van deze reis Jezelf vindt.

Mijn kindje, mijn meisje, mijn lieve prachtige Wonder.

www.studioXplo.nl